

Back to basic

Bodil Niensens store akrylmalerier har en meget fysisk tilstedeværelse og virker samtidig metafysisk på beskueren. Jørgen Carlo Larsen ynder at spænde ben for sig selv ved kun at bruge de materialer, han har for hånden. Sydslesvigs Danske Kunstforening har sat de to kunstnere sammen i Flensborg.

UDSTILLING

Flensborg. Begge kunstnere har en akademisk kunstuddannelse, men er jordnære, så det er til at se. Jørgen Carlo Larsen og Bodil Nielsen fornægter ikke deres baggrund. De kommer begge fra gennemsnitlige kår. Han fra et arbejderhjem i storbyen. Hun fra et almindeligt dansk landbrug.

Det er helt basic, hvad der vises på den ny udstilling i Sydslesvigs Danske Kunstforening. »Aesthetic canon« er titlen på et mix af Jørgen Carlo Larsens installationer og Bodil Niensens malerier, der vises på Flensborg Bibliotek. Begge er medlemmer af kunstersammenslutningen Decembristerne, har gået på kunstakademiet sammen, og Jørgen Carlo Larsen har inviteret Bodil Nielsen til at udstille sammen med ham, fordi »hendes værker ligner noget, han selv kunnet have fundet på at lave«, som han siger. Med andre ord: Deres værker passer til hinanden og giver med- og modspil.

Det forunderlige ved Bodil Niensens store akrylmalerier er deres meget fysiske tilstedeværelse og samtidig metafysiske virkning på beskueren.

Uendelig mange farvedryp fordeler sig ud over hendes lærreder. Nogle steder ligger dryppene oven på lærredet som klart og bastant afgrænsede pletter, faktuelle og meget konkrete. Andre steder er de fortyndede akrylfarver opsugt af lærredet, og netop fordi de er fortyndede, opfører akrylfarverne sig ligesom akvarel og bliver delvist transparente.

Bodil Niensens malerier har et spil mellem dybden i stoffet og noget, der ligger på overfladen. I hendes nyeste værker er arkitekturen mere opløst end i de ældre. Mens de ældre billeder vender ind ad mod sig selv, peger de yngre ud i rummet. En diagonal, der bevæger noget, kan gøre forskellen.

Organiske former

De organiske former gør noget ved kroppen. Fladen kan snyde og se ud, som om den var lavet i forvejen, før Bodil Nielsen gik i gang. Det kan ligne imiteret kork og dermed et readymade, en brugsgenstand, der er placeret ind i en kunstsammenhæng. Og det er det så slet ikke.

Bodil Niensens billeder kommer til at handle om, hvordan vi oplever dem. Det er beskuerens måde at se dem på, der gør dem til det, de er.

Ingen af billederne har titler. Det er ikke noget principielt for Bodil Nielsen, og derfor har hun også afholdt sig fra sekundært at give dem numre.

Jørgen Carlo Larsen har oplevet den fineste anerkendelse, en dansk kunst-

RESÜMEE

Back to basic

Die neue Ausstellung des Sydslesvigs Danske Kunstforening ist sehr elementar. Unter dem Titel »Aesthetic canon« gibt es eine Mischung von Jørgen Carlo Larsens Installationen und Bodil Niensens Bildern.

Beide Künstler sind akademisch ausgebildet, aber so bodenständig, dass es sichtbar ist. Larsen und Nielsen verleugnen nicht ihren Hintergrund, geben aber den Gästen die Möglichkeit, selbst an der Erschaffung der Werke mitzuwirken - indem sie sie anschauen.

ner vel kan opnå, at blive tildelt en livsvarig ydelse på finansloven. Hans udgangspunkt er totalt dagligdags. Rester af kvindekjoler er i installationen »Erindring« spændt ud på ringe, så de står som basketballkurve, man ikke kan dy sig for at kigge ned i. Og mangler duften af kvinde, så står der en Chanel 5 klar til at sprøjte med.

Med titlen erindrer Jørgen Carlo Larsen tiden, da han var en lille dreng og stod ved mors skørt. Det er barndomens kig ind i en voksenverden, der her bygges videre på.

Malerbøtter og modebilleder

I en anden installation er gamle malerbøtter og træstykker sat sammen med modebilleder af kvinder. Dette værk er et eksempel på Jørgen Carlo Larsens arbejdsmetode, hvor han ynder at spænde ben for sig selv ved kun at arbejde med de materialer, han har for hånden - for eksempel at tage af sted til atelieret i Frankrig uden materialer med hjemmefra. En måde hvorpå han kan undgå blot at »gøre som han plejer«.

Godt nok er Jørgen Carlo Larsen klassisk opdraget i kunstnerisk forstand, men han ynder at bevæge sig væk fra det klassiske og bevæge det ind i en nutid. Først skal man lære at cykle, men når man først har lært det, kan man cykle hen, hvor det skal være. Det gør Jørgen Carlo Larsen ved at risikere noget. At smide et irritationsmoment ind i arbejdsprocessen for at undgå, at det skal blive uinteressant.

I hans værker er en modsætning mellem stramme konstruktioner og det tilfældige, der ligger i naturtræ, som han ynder at bruge. Her er ingen vægge mellem kunst, design og arkitektur. At han magter at opgradere genstande fra det billigste niveau til et højere kunstneriske niveau, viser han flere steder. Mest iøjnefaldende vel i den samling af amatørkeramik, som han bygge ind i sin egen kunst. Der er som regel altid noget, der ikke passer ind, der alligevel bliver passet ind i Jørgen Carlo Larsens skulpturer.

Sydslesvigs Danske Kunstforening: Aesthetic canon - udstilling med installationer og malerier af Jørgen Carlo Larsen og Bodil Nielsen på Flensborg Bibliotek. Kan ses til den 28. november 2015.

Hans Christian Davidsen
hcd@fla.de

Man skal ikke gøre det for let for sig selv. Jørgen Carlo Larsen ynder at tage et sted hen, hvor de eneste materialer er dem, han finder. Det er metoden bag dette værk. (Fotos: Povl Klavsen)

Bodil Niensens malerier har et spil mellem dybden i stoffet og noget, der ligger på overfladen. I hendes nyeste værker er arkitekturen mere opløst end i de ældre.

Maleri af Bodil Nielsen - Nogle steder ligger dryppene oven på lærredet som klart og bastant afgrænsede pletter, faktuelle og meget konkrete. Andre steder er de fortyndede akrylfarver opsugt af lærredet.

Jørgen Carlo Larsen smider et irritationsmoment ind i arbejdsprocessen for at undgå, at det skal blive uinteressant.